

Χωρίς Χριστό όλα ανόητα!

[Ορθοδοξία](#) / [Θεία Λατρεία](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Ὁ λόγῳ τείνας οὐρανόν, ὑπείσέρχη Σπηλαίῳ, καί ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι» (ωδὴ γ', β' προερτίου κανόνος Χριστουγέννων).

(Χριστέ, Σὺ που με τὸν λόγο σου δημιούργησες καὶ ἀπλῶσες τὸν οὐρανό, εἰσέρχεσαι μέσα σε σπήλαιο καὶ ἀνακλίνεσαι σε φάτνη ἀλόγων ζώων. Κι αὐτό γιατί ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου θέλεις νὰ μας λυτρώσεις ἀπὸ τὴν ἀλογία τῆς ζωῆς).

Ὁ ἅγιος ὑμνογράφος εὐρισκόμενος μέσα στο θάμβος τοῦ μυστηρίου τῆς ταπείνωσης τοῦ Δημιουργοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ: πῶς Αὐτός που εἶναι ὁ Δημιουργός ὡς παντοδύναμος Θεός δέχτηκε νὰ περικλεισθεῖ μέσα στο σωματάκι ἐνός ἐμβρύου καὶ νὰ γεννηθεῖ σε μία σπηλιά ἀνακλινόμενος σε μία φάτνη ἀλόγων ζώων!, μέσα στο θάμβος αὐτό λοιπὸν εὐρισκόμενος κατανοεῖ ἐν πίστει τὸ ἀνεξήγητο: εἶναι ἡ ἀπειρία ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μας που Τὸν ἔκανε νὰ «κλίνει οὐρανοῦς καὶ νὰ κατέβει ὡς ἄνθρωπος» στη γῆ, ὡς ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς «χωρὶς ἁμαρτίας». Χωρὶς τὴν ἀγάπη καὶ «τα σπλάγχνα» τοῦ Δημιουργοῦ τίποτε ἀπὸ τὴ

χριστιανική πίστη, κατεξοχήν δε η Γέννηση Αυτού ως ανθρώπου «έκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου», δεν θα μπορούσε να γίνει κατανοητό. Βγάλε την αγάπη από την κίνηση ερχομού του Θεού στον κόσμο ως «σαρκοφόρου» διαπαντός, τουτέστιν αιωνίως, και όλα διαγράφονται. Αλλά τούτο δεν γίνεται. Διότι «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν». Αυτό μας απεκάλυψε ο Χριστός και ανταποκρίνεται στην αποκάλυψή Του αυτή κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος όπου γης και κάθε χρόνου.

Και ποιος ο σκοπός του ερχομού Του στον κόσμο; «Να θεώσει το πρόσλημμα» θα μας πει σε άλλο σημείο ο άγιος ποιητής, δηλαδή τον άνθρωπο που προσέλαβε να τον φέρει και πάλι στην «ευθεία» προοπτική του αρχικού του προορισμού, τη θέωση, το «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ», να γίνει ένα με τον Δημιουργό Του - ὅτι έχασε από την επανάσταση κατά του Κυρίου με την αμαρτία του. «Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεόν τόν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃται». Κι έρχεται με τον συγκεκριμένο ύμνο ο υμνογράφος να συμπληρώσει: η αποκατάσταση αυτή του ανθρώπου σημαίνει ότι αποκτά και πάλι αυτός τον λόγο της ζωής του. Γιατί; Διότι η εκτροπή της αμαρτίας κάνει τον άνθρωπο διαγράφοντας τη σχέση του με τον Υιό και Λόγο του Θεού να χάνει πράγματι και τον δικό του λόγο - ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να προεκτείνει και να επαναλαμβάνει τον Δημιουργό του, να είναι ένας άλλος θεός μαζί με τον φύσει Θεό. Η αλογία της αμαρτίας όμως είναι η ανοησία του ανθρώπου, ο άνθρωπος της αμαρτίας δηλαδή περιπίπτει σε μία κατάσταση που αέναα ανακυκλώνει την απώλεια του εαυτού του, πορευόμενος διαρκώς στα τυφλά λόγω του σκοτισμού του νου του. «Ὁ υἱός μου οὗτος νεκρός ἦν καί ἀπολωλώς». Οπότε και τον Δημιουργό του δεν βλέπει, αλλ' ούτε και τον εαυτό του, τον όποιο

συνάνθρωπό του, ακόμη και το «σπίτι» του, το φυσικό του περιβάλλον. Τι «όνομα» να δώσει στα πάντα αυτός που απώλεσε τη δύναμη του ονοματοδοτείν, τον λόγο; Είναι τυχαίο ότι στην κατάσταση αυτή το μόνο που αναζητεί είναι η αλογία της μαγείας και του σατανισμού;

Η Γέννηση του Θεού ως ανθρώπου λοιπόν λυτρώνει τον άνθρωπο από την όποια αλογία του. Ο άνθρωπος που πιστεύει στον Χριστό αποκτά και πάλι το φως του, το αληθινό φως που δίνει νόημα στην ύπαρξή του και τον κόσμο όλο. Με τον Χριστό διαλύονται όλα τα «μυστήρια», γιατί με την παρουσία Του «Έκεῖνος ἔξηγήσατο». Ένα με τον Χριστό ο άνθρωπος με άλλα λόγια σταματά να έχει απορίες, γιατί ζει μέσα στην «Λύση» των πάντων – γίνεται και ο ίδιος «όλος μάτια» που ρίχνουν φως σε κάθε σκοτεινιά του ίδιου και του περιβάλλοντός του. Προϋπόθεση βεβαίως στη χαρισματική αυτή κατάσταση που την επισημαίνουμε στη ζωή των αγίων μας: η «ευθεία» καρδιά μας. Χωρίς «αν» και κρατούμενα να πέσουμε στην αγκαλιά του Θεού μας ακολουθώντας Τον μέσα από τις άγιες εντολές Του. Η έμπνευση του αγίου υμνογράφου και πάλι μας καθοδηγεί: «Θεός άνθρωποις ὁμοιωθεῖς, πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καί Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος ἑαυτοῦ εὐθεία γνώμη ἀποδεξώμεθα» (ωδή ε΄ προεργίου κανόνος Χριστουγέννων) (Ο Θεός αφού ομοιώθηκε με τους ανθρώπους, γίνεται πτωχός άνθρωπος και γεννιέται σε σπηλιά Αυτός που δεν Τον χωρούν τα σύμπαντα. Κι αυτό για να μας γεμίσει με τον πλούτο της δόξας Του. Αυτόν λοιπόν ας τον αποδεχτούμε με πραγματική πίστη και απλότητα».

<https://bit.ly/3FVaL00>